

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0269

Den europæiske dagsorden om sikkerhed

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (2015/2697(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 6, 7 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til artikel 4, 16, 20, 67, 68, 70-72, 75, 82-87 og 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7, 8, artikel 10, stk. 1, artikel 11, 12, 21, 47-50, 52 og 53,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, konventioner, henstillinger, resolutioner og rapporter fra Europarådets parlamentariske forsamling, Ministerkomitéen, menneskerettighedskommissæren og Venedigkommissionen under Europarådet;
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (COM(2015)0185),
- der henviser til Kommissionens meddelelser om strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (COM(2010)0573) og "Operational Guidance on taking account of Fundamental Rights in Commission Impact Assessments" (SEC(2011)0567),
- der henviser til Domstolens dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, hvori Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet blev erklæret ugyldigt,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for

Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA¹,

- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige udfordringer²,
 - der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2012)³,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om USA's NSA-overvågningsprogram, overvågningsorganer i forskellige medlemsstater og deres indvirkning på EU-borgeres grundlæggende rettigheder samt om det transatlantiske samarbejde inden for retlige og indre anliggender⁴,
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2014 om fornyelse af strategien for EU's indre sikkerhed⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme⁶,
 - der henviser til drøftelserne i plenarforsamlingen den 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed,
 - der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om den europæiske dagsorden om sikkerhed (O-000064/2015 – B8-0566/2015 og O-000065/2015 – B8-0567/2015),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at truslerne mod Unionens indre sikkerhed er blevet mere komplekse, hybride, asymmetriske, ukonventionelle, internationale, hurtigt voksende og vanskelige at forudsige, at de overstiger de enkelte medlemsstaters kapacitet, og at de følgelig mere end nogensinde kræver en sammenhængende, omfattende og koordineret EU-indsats på flere niveauer, der fuldt ud tager hensyn til respekten for de grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at udviklingen i EU's sikkerhedspolitik er et fælles ansvar, som kræver, at alle medlemsstater, EU-institutioner og -agenturer, civilsamfundet og de retshåndhævende myndigheder gør en koordineret og afstemt indsats, og som er rettet mod fælles mål og er baseret på retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende rettigheder; der henviser til, at den konkrete gennemførelse af disse fælles mål og prioriteringer med henblik på at opnå optimale resultater bør være forbundet med en klar opgavefordeling mellem EU og medlemsstaterne på grundlag af nærhedsprincippet og med et stærkt og effektivt parlamentarisk og juridisk tilsyn;
- C. der henviser til, at undtagelse vedrørende den nationale sikkerhed i artikel 4, stk. 2, i

¹ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93.

² EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 45.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0173.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0230.

⁵ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0102.

⁶ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0032.

TEU ikke må bruges til at give nationale sikkerhedsagenturer tilladelse til at overtræde interesser, herunder økonomiske interesser, i andre medlemsstater, deres borgeres og indbygges rettigheder og lovgivning og politikker i Den Europæiske Union og tredjelande mere generelt;

- D. der henviser til, at der bør lægges vægt på behovet for at lære af erfaringerne fra de mange overtrædelser af europæiske og universelle normer og værdier i forbindelse med interne og eksterne sikkerhedssamarbejder efter den 11. september;
- E. der henviser til, at frihed, sikkerhed og retfærdighed er målsætninger, der skal tilstræbes opfyldt på samme tid; der henviser til, at sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at opnå frihed og retfærdighed derfor altid bør respektere demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og bør underkastes behørig demokratisk kontrol og ansvarlighed; der henviser til, at den retlige og forebyggende dimension ikke er dækket i tilstrækkelig grad i den europæiske dagsorden om sikkerhed;
- F. der henviser til, at en række af de grundlæggende årsager til kriminalitet, som f.eks. stigende ulighed, fattigdom og racistisk og fremmedfjendsk vold samt hadforbrydelser, ikke udelukkende kan afhjælpes med sikkerhedsforanstaltninger, men skal håndteres i en bredere politisk sammenhæng, herunder i forbedrede sociale, beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige, kulturelle og eksterne politikker;
- G. der henviser til, at det forebyggende aspekt i den europæiske dagsorden om sikkerhed er særlig afgørende i en periode med voksende økonomisk og social ulighed, der underminerer den sociale pagt og effektiviteten af de grundlæggende rettigheder og de borgerlige frihedsrettigheder; der henviser til, at alternative foranstaltninger til fængsel på den ene side og reintegrationsforanstaltninger på den anden side, navnlig for mindre lovovertrædelser, bør være et vigtigt element i sådanne forebyggende politikker;
- H. der henviser til, at Kommissionen og Domstolen efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i protokol nr. 36, der er knyttet som bilag til traktaterne, har fået fulde beføjelser med hensyn til de retlige instrumenter under den tidligere tredje søjle, hvorved ansvarligheden i forhold til de demokratiske og grundlæggende rettigheder for foranstaltninger, der har spillet en vigtig rolle i udformningen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, udvides;
- I. der henviser til, at it-kriminalitet og it-relateret kriminalitet påvirker EU-borgernes sikkerhed, det indre marked og immateriel ejendom og velstand i Den Europæiske Union; der henviser til, at f.eks. botnet som en form for it-kriminalitet påvirker millioner af computere og tusindvis af mål på samme tid;
- J. der henviser til, at grænserne mellem intern og ekstern sikkerhed bliver mere og mere udvaskede, hvilket kræver et stærkere samarbejde og en stærkere koordinering mellem medlemsstaterne, der skal føre til en omfattende og flerdimensional tilgang;
- K. der henviser til, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod at støtte og beskytte alle ofre for terrorisme og kriminalitet i EU som en væsentlig del af sikkerhedsdagsordenen;
- 1. noterer sig den europæiske dagsorden om sikkerhed for perioden 2015-2020, som Kommissionen har foreslået, og de prioriteringer, der er fastsat heri; mener, at terrorisme, voldelig ekstremisme, organiseret kriminalitet på tværs af grænserne og it-

kriminalitet i lyset af de udfordringer, som Den Europæiske Union i øjeblikket står over for, er de mest alvorlige trusler, der kræver koordinerede tiltag på nationalt plan, EU-plan og globalt plan; påpeger, at dagsordenen bør være struktureret på en fleksibel måde for at kunne reagere på eventuelle nye udfordringer i fremtiden;

2. gentager behovet for yderligere at undersøge og håndtere de grundlæggende årsager til kriminalitet, herunder ulighed, fattigdom og diskrimination; understreger endvidere behovet for at sikre tilstrækkelige midler til socialarbejdere, lokale og nationale polititjeneste og ansatte i retsvæsenet, hvis budgetter er blevet beskåret i visse medlemsstater;
3. opfordrer til, at der findes den rette balance mellem forebyggende politikker og repressive foranstaltninger med henblik på at beskytte frihed, sikkerhed og retfærdighed; understreger, at sikkerhedsforanstaltninger altid bør iværksættes i overensstemmelse med retsstatsprincippet og princippet om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, såsom retten til privatlivets fred og databeskyttelse, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og retten til en retfærdig procedure; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske dagsorden om sikkerhed at tage behørigt hensyn til Domstolens nylige afgørelse vedrørende datagringsdirektivet (dommen i de forenede sager C-293/12 og C-594/12), hvoraf det fremgår, at alle instrumenter skal overholde proportionalitets-, nødvendigheds- og legalitetsprincippet og omfatte passende garantier for klare ansvarsforhold og retlige klagemuligheder; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at vurdere denne doms indvirkning på alle instrumenter, der omfatter datalagring med henblik på retshåndhævelse;
4. minder om, at EU for at være en troværdig aktør med hensyn til at fremme de grundlæggende rettigheder såvel internt som eksternt bør basere sine sikkerhedspolitikker, kampen mod terrorisme og kampen mod organiseret kriminalitet og dets partnerskaber med tredjelande inden for sikkerhedsområdet på en samlet tilgang, som integrerer alle de faktorer, som får folk til at deltage i terrorisme eller organiseret kriminalitet, og således integrere økonomiske og sociale politikker, som er udarbejdet og gennemført med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, og som er underkastet retslig og demokratisk kontrol og indgående evalueringer;
5. glæder sig over, at Kommissionen har valgt at basere dagsordenen på principperne om fuld overholdelse af retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som bør sikres gennem passende retsligt tilsyn, principperne om mere gennemsigtighed, ansvarlighed og demokratisk kontrol, principperne om bedre anvendelse og gennemførelse af eksisterende retlige instrumenter, principperne om en mere fælles tværinstitutionel og tværsektoriel tilgang og principperne om bedre forbindelser mellem den interne og den eksterne dimension af sikkerhed; opfordrer Kommissionen og Rådet til nøje at overholde disse principper i forbindelse med gennemførelsen af dagsordenen; påpeger, at Parlamentet vil placere disse principper i centrum for sin overvågning af dagsordenens gennemførelse;
6. glæder sig over dagsordenens særlige fokus på de grundlæggende rettigheder og især Kommissionens forpligtelse til nøje at vurdere enhver sikkerhedsforanstaltning, den foreslår, ikke kun i hvilket omfang foranstaltningen opfylder sit mål, men også hvorvidt foranstaltningen overholder de grundlæggende rettigheder; understreger behovet for, at Kommissionen i sin vurdering inddrager alle relevante organer og agenturer, navnlig EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Tilsynsførende for

Databeskyttelse, Europol og Eurojust; anmoder Kommissionen om at forelægge alle oplysninger og al dokumentation vedrørende denne vurdering, således at Parlamentet kan varetage sin demokratiske kontrolfunktion effektivt;

7. minder i denne forbindelse om sin fordømmelse af foranstaltninger, der medfører den kolossale og systematiske altomfattende indsamling af uskyldige menneskers persondata, navnlig i betragtning af de potentielt alvorlige konsekvenser for retten til en retfærdig rettergang, ikke-forskelsbehandling, privatlivets fred og databeskyttelse, presse-, menings- og ytringsfrihed og forsamlings- og foreningsfrihed, og som indebærer en betydelig risiko for misbrug af de indsamlede oplysninger mod politiske modstandere; udtrykker alvorlig tvivl om nytten af masseovervågningsforanstaltninger, da de ofte er for brede og derfor giver for mange falske positive og negative resultater; advarer om faren ved masseovervågningsforanstaltninger, der slører behovet for at investere i måske billigere, mere effektive og mindre indgribende retshåndhævende foranstaltninger;
8. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at princippet om barnets tarv overholdes i al lovgivning vedrørende sikkerhed;
9. bemærker, at EU mangler en fælles definition på "national sikkerhed", hvilket skaber en udefineret udskillelse af EU's retlige instrumenter, der indeholder henvisninger til "national sikkerhed";
10. mener, at EU's institutioner og agenturer og medlemsstaterne bør sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og demokratisk kontrol i forbindelse med udvikling og gennemførelse af politikker, således at borgerne kan have større tillid til sikkerhedspolitikkerne; glæder sig over Kommissionens hensigt om regelmæssigt at forelægge Parlamentet og Rådet ajourførte oplysninger om gennemførelsen af dagsordenen; gentager sin hensigt om i samarbejde med de nationale parlamenter at foretage regelmæssig kontrol med den korrekte gennemførelse og udvikling af dagsordenen; noterer sig med interesse Kommissionens forslag om at oprette et rådgivende EU-forum for sikkerhed; opfordrer til, at der sikres en afbalanceret repræsentation af alle relevante aktører i dette forum, og ser frem til at modtage mere detaljerede oplysninger herom, navnlig hvad angår dets nøjagtige rolle, opgaver, sammensætning og beføjelser og inddragelsen af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;
11. understreger behovet for at forbedre det demokratiske og retslige tilsyn med medlemsstaternes efterretningstjenester; bemærker, at Parlamentet, Domstolen og Ombudsmanden ikke har tilstrækkelige beføjelser til at foretage en effektiv kontrol med de europæiske sikkerhedspolitikker;
12. opfordrer Kommissionen og Rådet til at udarbejde en køreplan - eller en lignende mekanisme - så hurtigt som muligt for at sikre en effektiv og operationel gennemførelse af dagsordenen, forelægge den for Parlamentet og påbegynde dens gennemførelse inden for de kommende seks måneder; mener, at en "EU-politikcyklus"-tilgang (med identifikation og vurdering af fælles trusler og sårbarheder, fastsættelse af politiske prioriteringer og udvikling af strategiske og operative planer, effektiv gennemførelse med klare drivkræfter, tidsfrister og målsætninger og evaluering) kan tilvejebringe den nødvendige sammenhæng og kontinuitet i gennemførelsen af dagsordenen, forudsat at Parlamentet er tilstrækkeligt involveret i fastsættelsen af de politiske prioriteringer og strategiske mål; ser frem til at drøfte disse spørgsmål yderligere med Kommissionen og

13. bifalder dagsordenens underliggende princip om til fulde at anvende og gennemføre eksisterende instrumenter på sikkerhedsområdet, inden der foreslås nye instrumenter; gentager nødvendigheden af en hurtigere og mere effektiv udveksling af relevante data og oplysninger inden for grænserne af passende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred; beklager imidlertid, at der på trods af adskillige anmodninger fra Parlamentet stadig ikke foreligger en evaluering af eksisterende EU-instrumenters effektivitet - også i lyset af de nye sikkerhedstrusler, som EU står over for - og af de tilbageværende mangler; mener, at en sådan evaluering er nødvendig for at sikre, at den europæiske sikkerhedspolitik er effektiv, nødvendig, forholdsmæssig, sammenhængende og omfattende; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe en sådan operationel evaluering af eksisterende EU-instrumenter, ressourcer og finansiering på det indre sikkerhedsområde som en prioriteret foranstaltning under køreplanen for dagsordenens gennemførelse; gentager sine opfordringer til Rådet og Kommissionen om at foretage en grundig evaluering af gennemførelsen af de foranstaltninger, der blev truffet på området for indre sikkerhed før Lissabontraktatens ikrafttræden, under anvendelse af den procedure, der er nævnt i artikel 70 i TEUF;
14. påskønner Kommissionens fokus på grænsekontrol som et væsentligt aspekt i forbindelse med forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme; understreger, at EU's grænsesikkerhed bør styrkes ved systematisk kontrol mod eksisterende databaser, såsom SIS; bifalder Kommissionens tilsagn om at forelægge sit reviderede forslag om intelligente grænser i begyndelsen af 2016;
15. støtter Kommissionens opfordring til en mere fælles tilgang, der går på tværs af sektorer og agenturer, og de foreslåede foranstaltninger til forbedring af udvekslingen af oplysninger og god praksis og til øget operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne og med EU's agenturer; gentager sin opfordring til øget anvendelse af eksisterende instrumenter og databaser, såsom SIS og ECRIS, og af fælles efterforskningshold; opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremskynde afslutningen af igangværende samarbejdsordninger mellem agenturer; konstaterer med beklagelse, at dagsordenen ikke fastsætter tilstrækkelige konkrete foranstaltninger med henblik på at styrke den retlige dimension; opfordrer til integration og yderligere udvikling af alle aspekter af det retlige samarbejde i straffesager, herunder ved at styrke rettighederne for mistænkte og tiltalte samt ofre og vidner og ved at forbedre gennemførelsen af eksisterende EU-instrumenter til gensidig anerkendelse;
16. Støtter fuldt ud Kommissionens prioritet om at hjælpe medlemsstaterne til at udvikle gensidig tillid, således at de kan udnytte de eksisterende redskaber til udveksling af oplysninger og fremme det grænseoverskridende operationelle samarbejde mellem kompetente myndigheder; understreger betydningen af et sådant grænseoverskridende operationelt samarbejde, især i grænseregioner;
17. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremlægge et lovgivningsforslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)¹ for at harmonisere indberetningskriterierne og gøre indberetninger vedrørende personer, der er dømt eller mistænkt for terrorisme, obligatoriske;

¹ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

18. glæder sig over Kommissionens bebudede vurdering af nødvendigheden og den potentielle merværdi af et europæisk strafferegisterindekssystem (EPRIS) for at lette grænseoverskridende adgang til oplysninger i de nationale strafferegistre og støtter fuldt ud lanceringen af et pilotprojekt, der er planlagt af en gruppe af medlemsstater for at oprette mekanismer for grænseoverskridende elektroniske søgninger i nationale indeks på grundlag af en ordning, hvor der gives svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet; understreger betydningen af grænseoverskridende oplysninger, især i grænseregioner;
19. understreger betydningen af fælles efterforskningshold til at undersøge specifikke sager af grænseoverskridende karakter og opfordrer medlemsstaterne til at anvende dette vellykkede redskab mere regelmæssigt; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til en retlig ramme, som vil give mulighed for at etablere semipermanente eller permanente fælles efterforskningshold for at tackle de vedvarende trusler, navnlig i grænseregioner, som f.eks. ulovlig handel med narkotika, menneskehandel og motorcykelbander;
20. beklager, at instrumenter såsom indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver endnu ikke anvendes systematisk i alle relevante grænseoverskridende sager, og opfordrer til en øget indsats fra medlemsstaternes og Kommissionens side på dette område;
21. understreger, at den demokratiske og retslige kontrol med det grænseoverskridende samarbejde mellem nationale efterretningstjenester er mangelfuldt; udtrykker bekymring over at den demokratiske og retslige kontrol hæmmes alvorligt af tredjepartsreglen vedrørende adgang til dokumenter;
22. konstaterer, at grænserne mellem ydre og indre sikkerhed bliver mere uklare, og bifalder derfor Kommissionens tilsagn om at sikre, at de indre og ydre dimensioner af sikkerhedspolitikken samarbejder; opfordrer ligeledes Kommissionen og medlemsstaterne til regelmæssigt at vurdere indvirkningen af dagsordenen på EU's eksterne sikkerhedsstrategi og omvendt, herunder forpligtelserne med hensyn til overholdelse og fremme af frihedsrettighederne og de grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier og principper, som er nedfældet i de internationale konventioner og aftaler, som de har ratificeret eller undertegnet; understreger behovet for yderligere at styrke forbindelserne, synergierne og sammenhængen mellem de to, navnlig i forbindelse med de nye, tværgående og sammensatte trusler, som Europa står overfor, samtidig med at EU's værdier og grundlæggende rettigheder respekteres; anmoder Kommissionen om regelmæssigt at rapportere til Parlamentet om alle yderligere tiltag med henblik på at udvikle forbindelsen mellem sikkerhedspolitikens indre og ydre dimension og om dens samarbejde med tredjelande på sikkerhedsområdet med henblik på at sætte Parlamentet i stand til at udøve sine beføjelser til demokratisk kontrol sammen med de nationale parlamenter;
23. fremhæver betydningen og aktualiteten af den igangværende strategiske revision under ledelse af NF/HR, som Det Europæiske Råd pålagde hende at udføre i december 2013, og som bør føre til vedtagelsen af en ny europæisk sikkerhedsstrategi; mener, at en bred strategi, der omfatter udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, bør afdække og beskrive EU's interesser, prioriteter og mål, eksisterende og nye trusler, udfordringer og muligheder samt EU-instrumenter og midler til at imødegå dem med;
24. opfordrer til meget stærke menneskerettighedsklausuler i samarbejdsaftaler med

trejdelande, navnlig i Nordafrika og Golfregionen med hensyn til sikkerhedssamarbejde; opfordrer til, at samarbejde med ikke-demokratiske lande med ringe menneskerettighedsforhold bør tages op til fornyet overvejelse;

25. understreger, at det er af afgørende betydning at håndtere de grundlæggende årsager til væbnet konflikt, ekstremisme og fattigdom i trejdelande, idet disse skaber sikkerhedsmæssige udfordringer for EU; opfordrer indtrængende næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at støtte inklusive, pluralistiske og velfungerende stater, der har et stærkt og bæredygtigt civilsamfund og kan sikre deres borgere frihed, sikkerhed, retfærdighed;
26. opfordrer indtrængende næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at fremlægge et udkast til fælles holdning om Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevåbnede droner¹;
27. anerkender Kommissionens indtrængende opfordring til at færdiggøre arbejdet i forbindelse med vedtagelsen af EU-direktivet om PNR-oplysninger; bekræfter sit tilsagn om at arbejde hen imod færdiggørelsen af dette ved årets udgang; understreger, at direktivet om PNR-oplysninger bør respektere de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsestandarder, herunder relevant retspraksis fra Domstolen, samtidig med at der skabes et effektivt redskab på EU-plan; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte denne proces ved at tilvejebringe alle relevante yderligere elementer vedrørende nødvendigheden og proportionaliteten af et EU-direktiv om PNR-oplysninger; anmoder om, at alle fremtidige forslag, der skaber nye redskaber på sikkerhedsområdet, såsom PNR, systematisk omfatter mekanismer til udveksling af oplysninger og samarbejde mellem medlemsstaterne;
28. er enig med Kommissionen i, at det er af afgørende betydning at støtte foranstaltninger vedrørende uddannelse, forskning og innovation og Det Europæiske Politiakademis (Cepol) vigtige arbejde på dette område; mener, at uddannelses- og udvekslingsprogrammer for retshåndhævelsespersonale er af væsentlig betydning for yderligere at fremme en europæisk retshåndhævelseskultur og god praksis på dette område; mener, at der er behov for flere investeringer i forskning og innovation vedrørende sikkerhed, herunder på forebyggelsesområdet;
29. påpeger, at den hastigt skiftende sikkerhedssituation kræver en fleksibel, justerbar og reaktiv tilgang, udvikling af teknisk kapacitet og regelmæssig revision af de prioriterede foranstaltninger, der er fastlagt i dagsordenen; påpeger i denne forbindelse, at artikel 222 i TEUF kunne anvendes, hvilket kræver, at Det Europæiske Råd regelmæssigt foretager en vurdering af trusler mod Unionen, bl.a. ved at bygge videre på de eksisterende trusselsvurderinger, der er udført af medlemsstaterne og Europol, og underretter Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om sine resultater af og opfølgning på vurderingen;

Terrorisme

30. glæder sig over de foranstaltninger, der er fastlagt i dagsordenen, til bekæmpelse af

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0172.

terrorisme, til tackling af finansiering af terrorisme, for at imødegå truslen mod EU-borgere og personer med bopæl i EU, der rejser til udlandet med henblik på terrorisme ("udenlandske krigere") og for at forebygge radikaliserings; bemærker den foreslåede nye struktur i det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme, som skal oprettes inden for Europol, og opfordrer Kommissionen til yderligere at præcisere dets nøjagtige rolle, opgaver, beføjelser og tilsyn, navnlig i lyset af behovet for at sikre reel demokratisk og retslig kontrol på passende niveauer, herunder gennem den igangværende revision af Europolis mandat; understreger, at øget udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne er af afgørende betydning i kampen mod terrorisme, og at dette bør ske på en mere struktureret måde;

31. fordømmer enhver analyse, som resulterer i sammenblanding af terrorisme, usikkerhed, Islam og migranter;
32. minder på baggrund af de seneste terrorangreb i Bruxelles, Paris, København og Saint-Quentin-Fallavier om det presserende behov for, at EU foretager en mere grundig vurdering af truslen mod EU's sikkerhed og fokuserer på øjeblikkelige prioriterede områder i bekæmpelsen af terrorisme: styrkelse af sikkerheden ved EU's grænser, styrkelse af kapaciteterne til indberetning af internetindhold, bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben og intensivering af informationsdeling og operationelt samarbejde mellem nationale retshåndhavende myndigheder og efterretningstjenester;
33. minder om, at det er af afgørende betydning at spore og afbryde de finansielle strømme, herunder finansielle strømme, der ikke anvender SWIFT, i bekæmpelsen af terrornetværk og organiserede kriminelle grupper; påskønner indsatsen for at sikre en rimelig og afbalanceret deltagelse i programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP);
34. understreger, at truslen fra hjemmedyrket terrorisme i EU har nået alarmerende nye niveauer, lige siden islamiske fundamentalister overtog kontrollen med områder i Syrien og Irak og iværksatte en verdensomspændende propagandakampagne for at tilskynde til at arbejde sammen med jihadistiske og foretage angreb inden for EU's grænser;
35. understreger, at bekæmpelse af den trussel, som udenlandske krigere og terrorisme udgør i almindelighed, kræver en flerstrengt strategi, der overordnet omfatter håndtering af underliggende faktorer, såsom radikaliserings, udvikling af social samhørighed og rummelighed og fremme af reintegration gennem fremme af politisk og religiøs tolerance, analyse og modarbejdelse af tilskyndelse til terror online, hindring af udrejser, hvor formålet er at tilslutte sig terrororganisationer, forebyggelse og inddæmning af rekruttering og engagement i væbnede konflikter, afbrydelse af økonomisk støtte til terrororganisationer og til enkeltpersoner, som ønsker at slutte sig til disse, sikring af solid retsforfølgelse, hvor det er nødvendigt, og tilvejebringelse af hensigtsmæssige værktøjer til de retshåndhavende myndigheder, hvormed de kan udføre deres opgaver under fuld efterlevelse af de grundlæggende rettigheder;
36. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at udvikle en reel strategi for så vidt angår europæiske krigere - der på nuværende tidspunkt mangler i dagsordenen om sikkerhed - og især de, der vender tilbage fra konfliktområder, som ønsker at forlade den terrororganisation, som rekrutterede dem, og viser vilje til at blive reintegreret i samfundet; er af den opfattelse, at der bør lægges særlig vægt på situationen for unge europæiske krigere;

37. gentager sin vilje til at sikre ansvarliggørelse for alvorlige overtrædelser af grundlæggende rettigheder under dække af kampen mod terrorisme, især i forbindelse med CIA's transport og ulovlige tilbageholdelse af fanger i europæiske fængsler, ved hjælp af åbne og gennemsigtige undersøgelser; opfordrer til beskyttelse af dem, der afslører sådanne overtrædelser, såsom journalister og informanter;

Radikalisering

38. er enig i, at forebyggelsen af radikalisering bør være en prioritet for EU; beklager manglen på mere konkrete foranstaltninger i dagsordenen til bekæmpelse af radikalisering i Europa og opfordrer Kommissionen til at gøre en hurtig og omfattende indsats for at intensivere foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge radikalisering og voldelig ekstremisme, bekæmpe udbredelsen af ekstremistiske ideologier og fremme integration og inklusion; opfordrer Kommissionen til at styrke netværket til bevidstgørelse om radikalisering (RAN), som samler alle relevante aktører, der er involveret i initiativer til bekæmpelse af radikalisering på græsrodsniveau, og til at præcisere mandat, opgaver og anvendelsesområde for det nye foreslåede RAN-ekspertisecenter; anbefaler, at dets struktur også omfatter lokale og nationale beslutningstagere for at sikre den praktiske gennemførelse af anbefalingerne fra eksperter og interessenter; tilskynder til dristigere tiltag for at bekæmpe radikalisering på internettet og anvendelsen af internetwebsteder eller sociale medier til at udbrede radikale ideologier i Europa; bifalder oprettelsen af en enhed i Europol til internetindberetning, der skal bistå medlemsstaterne med at identificere og fjerne voldeligt ekstremistisk indhold på internettet i samarbejde med sektoren, og opfordrer Kommissionen til at afsætte de supplerende ressourcer, der er nødvendige for dens funktion; beklager manglen på konkrete foranstaltninger til at styrke internettets rolle som et bevidstgørelsesinstrument mod radikalisering og især for at formidle modfortællinger online på en proaktiv måde med henblik på at bekæmpe terrorpropaganda;
39. påpeger, at en vellykket sikkerhedspolitik skal behandle ekstremismens underliggende faktorer, såsom radikalisering, intolerance og diskrimination, ved at fremme politisk og religiøs tolerance, udvikle social samhørighed og rummelighed og lette reintegration;
40. mener, at omfattende forskning og konkrete foranstaltninger bør udvikles med økonomisk og operationel støtte fra Kommissionen med henblik på at fremme og dele vores fælles værdier som tolerance, pluralisme, respekt for ytringsfrihed og samvittighedsfrihed og vores grundlæggende rettigheder i almindelighed med alle EU's borgere gennem effektive kommunikationskanaler; mener, at dagsordenen også bør understrege behovet for at bekæmpe fejlagtige opfattelser om religioner, især Islam, der ikke i sig selv bidrager til radikalisering og terrorisme;
41. udtrykker sin bekymring med hensyn til den seneste stigning i tilfælde af hadforbrydelser, herunder online, over for europæiske borgere; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte deres borgere mod fremtidige angreb og til at forebygge tilskyndelse til had og enhver form for intolerance på grundlag af oprindelse, tro eller religion, herunder gennem uddannelsesaktiviteter, som er rettet mod unge, og fremme af en inklusiv dialog;

Organiseret kriminalitet

42. er enig i, at menneskehandel er et fænomen, der bør behandles mere effektivt på

europæisk plan; afviser imidlertid kraftigt enhver forbindelse mellem ulovlig migration og terrorisme; påpeger, de manglende muligheder for at komme lovligt til EU for at søge beskyttelse skaber en konstant efterspørgsel efter ulovlige midler, hvilket bringer sårbare migranter med behov for international beskyttelse i fare;

43. understreger, hvor alvorlig den organiserede kriminalitet er på området for menneskehandel; henleder opmærksomheden på den ekstreme vold og brutalitet, som kriminelle påfører denne særligt sårbare gruppe; glæder sig over de eksisterende rammer og er enig i, at der er behov for en strategi for tiden efter 2016, der involverer Europol og Eurojust med deres specifikke viden på dette område;
44. anerkender, at bekæmpelsen af organiseret kriminalitet kræver en stærk europæisk indsats; støtter Kommissionens vilje at håndtere dette problem; opfordrer især Kommissionen til at etablere et stærkt samarbejde i bekæmpelsen af menneskehandel, men også samarbejde med tredjelande for at forhindre smugling af migranter, med henblik på at undgå nye tragedier i Middelhavet;
45. påpeger, at der bør fokuseres mere på udviklingen inden for grænseoverskridende kriminalitet med hensyn til ulovlig våbenhandel, menneskehandel og fremstilling og salg af ulovlige stoffer; konstaterer med tilfredshed, at dagsordenen anerkender narkotikaproblemets dynamiske karakter, navnlig dets forbindelse til organiseret kriminalitet, og den stigende fare for markedsinnovation for så vidt angår produktion og salg af både nye og etablerede lægemidler; understreger behovet for en hurtig vedtagelse af den foreslåede pakke om nye psykoaktive stoffer og opfordrer indtrængende Rådet til at arbejde videre med denne;
46. mener, at en europæisk dagsorden om sikkerhed, bortset fra EU-instrumenter til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme, bør omfatte mekanismer til beskyttelse af ofre for sådanne alvorlige forbrydelser for at forebygge yderligere viktimering; bemærker, at beskyttelse af ofre bør betragtes som et vigtigt redskab til bekæmpelse organiseret kriminalitet og terrorisme, idet det sender et klart signal til lovovertrædere om, at samfundet ikke vil give efter for vold og til enhver tid vil beskytte ofre og deres værdighed;

IT-kriminalitet

47. understreger, at terrororganisationer og organiserede kriminelle grupper i stigende grad anvender internettet til at fremme alle former for kriminalitet, og at IT-kriminalitet og IT-relateret kriminalitet udgør en alvorlig trussel for EU's borgere og EU's økonomi; bemærker, at IT-kriminalitet kræver en ny tilgang til retshåndhævelse og retligt samarbejde i den digitale tidsalder; påpeger, at ny teknologisk udvikling øger virkningen af IT-kriminalitet i omfang og hastighed, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en grundig analyse af de retshåndhævende og retlige myndigheders beføjelser og deres retlige og tekniske kapacitet online og offline for at give dem mulighed for at bekæmpe IT-kriminalitet effektivt, og understreger samtidig, at alle håndhævelsesforanstaltninger nøje skal overholde de grundlæggende rettigheder, være nødvendige og forholdsmæssige og overholde EU-lovgivningen og den nationale lovgivning; opfordrer navnlig Kommissionen til at sikre, at retten til at anvende kryptering forbliver intakt i hele Den Europæiske Union, og at ingen foranstaltninger, der skader enkeltpersoners ret til at anvende kryptering, gennemføres af medlemsstaterne, selv om aflytning af kommunikation i forbindelse med politiefterforskning eller retlig procedure altid er mulig med passende tilladelse fra

domstolen; anmoder Kommissionen om at give Europols enhed til internetindberetning de ekstra ressourcer, der er nødvendige for dens funktion, i stedet for interne omrokeringer af stillinger, herunder i personalet hos Det Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet (EC 3), som må ikke må være underbemandet;

48. understreger den afgørende betydning af forskning og innovation med henblik på at holde EU informeret om skiftende sikkerhedsbehov; fremhæver betydningen af en konkurrencedygtig sikkerhedsindustri i EU for at bidrage til EU's autonomi i sikkerhedsanliggender; gentager sin opfordring til en forbedret autonomi for så vidt angår EU's IT-sikkerhed og behovet for at overveje EU-fremstillet sikkerhedsudstyr og -tjenester til kritisk infrastruktur og offentlige tjenester;
49. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en tilsvarende bevidstgørelses- og beredskabskampagne om risici i forbindelse med alvorlig IT-kriminalitet for at forbedre modstandsdygtigheden over for IT-angreb;
50. påskønner det arbejde, EC3 gør for at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende IT-kriminalitet og IT-relateret kriminalitet; understreger EC3's centrale opgave med at støtte medlemsstaterne, navnlig i bekæmpelsen af seksuel udnyttelse af børn; gentager Kommissionens tilsagn om at forsyne EC3 med de nødvendige eksperter og det nødvendige budget til udvikling af områder af det europæiske samarbejde, som der ikke er taget fat på siden dets oprettelse i 2013;
51. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en fuldstændig vurdering af eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn over internettet, til at vurdere, om der er behov for yderligere lovgivningsmæssige redskaber, og til at undersøge, om Europol har tilstrækkelig ekspertise, tilstrækkelige midler og tilstrækkeligt personale til at kunne håndtere denne forfærdelige form for kriminalitet;

Finansiering

52. beklager, at Kommissionens budgetforslag for 2016 kun indsætter en stigning i Europols budget med ca. 1,5 mio. EUR, hvilket ikke giver de nødvendige ressourcer, som planlagt i dagsordenen, til at oprette et europæisk center for bekæmpelse af terrorisme og en europæisk enhed for internetindberetning;
53. glæder sig over Kommissionens første næstformands, Frans Timmermans', udtalelse i Europa-Parlamentet om, at Kommissionen vil tilpasse de disponible finansielle midler til dagsordenens prioriteringer; understreger på ny i denne forbindelse vigtigheden af at sikre, at de relevante EU-agenturer er udstyret med tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage deres nuværende og fremtidige opgaver, der følger af dagsordenen; agter nøje at undersøge gennemførelsen af og vurdere de fremtidige behov for Fonden for Intern Sikkerhed på EU- og nationalt plan;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.